

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.421 van 14 januari 2003
in de zaak A. 113.687/XIV-7559.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat L. VAN DE VIJVER,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Bosstraat 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bosnische nationaliteit, op 28 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 28 september 2001 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 30 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN DE VIJVER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat G. COOLSAET die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 6 van het E.V.R.M., het recht op een behoorlijke rechtsbedeling, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, verzoekster laat gelden dat de beslissing te haren opzichte op 28 september 2001, hetzij de dag zelf van haar verhoor, blijkt te zijn genomen, dat het indruist tegen een behoorlijke rechtsbedeling en het zorgvuldigheidsbeginsel om het hoger beroep op één dag te behandelen en erover te beslissen, dat de aangevochten beslissing van 28 september 2001 een later volgnummer heeft dan de beslissing op 8 oktober 2001 ten aanzien van haar echtgenoot genomen, wat onmogelijk is, dat wanneer vastgesteld wordt dat haar beslissing, na die van haar echtgenoot is genomen dit impliceert dat de ten haren aanzien genomen beslissing verkeerd gedateerd en dus nietig is;

1.1.2. Overwegende dat artikel 6.1. van het E.V.R.M. in deze niet van toepassing is daar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen uitspraak doet over burgerlijke rechten en verplichtingen, noch over de gegrondheid van een strafvervolgung; dat de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen een authentieke akte is; dat de erin opgegeven datum van uitspraak derhalve geacht moet worden met de werkelijkheid overeen te stemmen; dat de enkele omstandigheid dat de beslissing nog dezelfde dag werd genomen, niet doet blijken dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen acht heeft geslagen op het ter zitting ontwikkeld verweer, noch dat ze haar beslissing gebrekkig met redenen heeft omkleed of onzorgvuldig is geweest; dat het eerste middel niet gegrond is;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel, afgeleid uit de schending van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, verzoekster laat gelden dat zij de middelen verwerpt die de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen inroept om haar de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te weigeren, dat de weigeringsbeslissing steunt op de bevinding van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dat aan haar verklaringen geen geloof kan worden gehecht omwille van tegenstrijdigheden die de kern van haar vluchtrelaas raken, dat de in de weigeringsbeslissing aangehaalde tegenstrijdigheden evenwel, enerzijds, rusten op misvattingen, anderzijds, op zaken waarvan niet kan verwacht worden dat zij en haar echtgenoot ze in detail zouden kunnen herinneren en reconstrueren, dat genoegzaam bekend is dat door traumatiserende

ervaringen het menselijk bewustzijn in een andere dimensie treedt die het onder meer zeer moeilijk maakt de feiten in de tijd juist te situeren, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen weliswaar erkent dat de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangehouden tegenstrijdigheden niet allen als zodanig dienen te worden beschouwd, maar het niet duidelijk is waarom die niet en andere wel als dusdanig worden in aanmerking genomen om de weigeringsbeslissing te gronden;

1.2.2. Overwegende dat het niet is omdat men niet kan instemmen met de motieven van de bestreden beslissing, dat deze onwettig is; dat verzoekster hier een verweermiddel herhaalt dat zij voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen heeft ingeroepen, zonder ook maar enigszins op het antwoord van dit rechtscollege in te gaan, laat staan de onwettigheid ervan aan te tonen; dat het verweer van de appellanten “dat de aangehaalde tegenstrijdigheden berusten op misvattingen of op zaken waarvan niet kan worden verwacht dat zij zich die in detail zouden kunnen herinneren” en “dat door (hun) traumatische ervaringen het zeer moeilijk wordt de feiten in de tijd te situeren” omstandig wordt weerlegd in de volgende consideransen :

“Dat de Commissie vaststelt dat appellanten geen bewijs voorleggen waaruit blijkt dat zij getraumatiseerd zouden zijn of geweest zijn; dat het administratief dossier buiten de verklaringen van appellanten geen aanwijzingen in dit verband bevat; dat ter zitting ook niet blijkt dat appellanten niet in staat zouden zijn een coherente getuigenis af te leggen met betrekking tot de aangehaalde feiten;

Dat misverstanden steeds mogelijk zijn en dat moet onderzocht worden of de aangehaalde tegenstrijdigheden van betekenis zijn; dat de Commissie vaststelt dat appellanten driemaal verhoord werden, waarvan tweemaal door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; dat het nauwkeurig verslag met betrekking tot de verklaringen van appellanten niet wijst op problemen met de vertaling ervan en voorheen ook niet door appellanten aangeklaagd werd;

Dat het verslag met betrekking tot de verklaringen van appellanten bij de Dienst Vreemdelingenzaken na herlezing door hen ondertekend werd; dat er in beginsel mag van uitgegaan worden dat bovenvermeld verslag overeenstemt met de verklaringen van appellanten”;

dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen duidelijk aangeeft dat ze zich slechts aansluit bij de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangehaalde tegenstrijdigheden, welke naar haar oordeel “van betekenis zijn en de geloofwaardigheid van het relaas van appellanten ondermijnen”; dat het tweede middel niet gegrond is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.